

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 13 / CI / 3.02.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CI\13CI\

Fitxer 13CI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió de la Infància

Sessió 13, dimarts 3 de febrer de 2026

Presidència de la Il·lma. Sra. Anna Feliu i Moragues

Sessió 13 de la CI

La sessió de la Comissió de la Infància (CI) s'obre a ****. Presideix Anna Feliu i Moragues, acompanyada de la vicepresidenta, Lorena Roldán Suárez, i de la secretària, Beatriz Silva Gallardo. Assisteix la Mesa el lletrat Rubèn Ramírez Fernández.

Hi són presents [Mario García Gómez](#), [Antoni Poyato Rodríguez](#), [Mónica Ríos García](#) i [Andrea Zapata Alfonso](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jordi Fàbrega](#) i [Sabaté](#), [Rosa Jové](#) i [Montañola](#) i [Sònia Martínez](#) i [Juli](#), pel G. P. de Junts; [Carles Campuzano](#) i [Canadés](#), [Laia Cañiguerol Olivé](#) i [Najat Driouech Ben Moussa](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Infància de Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'informe sobre salut mental i benestar emocional en la infància i adolescència (tram. 356-01205/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
2. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre el seu nou projecte "Infància en joc" (tram. 356-01216/15). Lorena Roldán Suárez, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
3. Sol·licitud de compareixença d'una representació de la Plataforma d'Infància de Catalunya davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'Informe sobre l'estat dels drets de la infància i adolescència a Catalunya 2025 (tram. 356-01220/15). Ester Capella i Farré, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
4. Sol·licitud de compareixença d'una representació d'Irídia davant la Comissió de la Infància perquè informi sobre les propostes de millora de la protecció a la infància i l'adolescència sense referents adults (tram. 356-01253/15). David Cid Colomer, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
5. Sol·licitud de compareixença d'una representació de Save the Children davant la Comissió de la Infància perquè presenti l'informe "Quant mesura la infància a Catalunya?" (tram. 356-01265/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació de la sol·licitud de compareixença.
6. Compareixença de la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania davant la Comissió de la Infància per a informar sobre el projecte pilot d'acolliment familiar especialitzat d'especial preparació (tram. 357-00304/15).

7. Compareixença de la directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció davant la Comissió de la Infància per a explicar el projecte pilot de l'acolliment familiar especialitzat d'especial preparació (tram. 357-00305/15).

8. Compareixença del director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència davant la Comissió de la Infància per a explicar el projecte pilot de l'acolliment familiar especialitzat d'especial preparació (tram. 357-00306/15).

La presidenta

Hola, bona tarda. Començarem aquesta Comissió d'Infància i començaríem per demanar si algun grup necessita comunicar alguna substitució. El Grup de Junts...

Jordi Fàbrega i Sabaté

Sí; gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Pel Grup de Junts, el diputat Francesc de Dalmaes substituïx la nostra portaveu habitual, la diputada Rosa Jové, que avui no ha pogut acompanyar-nos.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, doncs en prenem nota. *(Veus de fons.)* Sí...

Mónica Ríos García

Sí, presidenta. Bona tarda. La diputada Conchi Jiménez substitueix la diputada Andrea Zapata.

La presidenta

Molt bé. Alguna altra substitució més? *(Pausa.)* D'acord.

Sol·licituds de compareixença

356-01205/15, 356-01216/15, 356-01220/15, 356-01253/15 i 356-01265/15

Seguint amb l'ordre del dia, procediríem a demanar si es podrien votar per assentiment les sol·licituds de compareixença de l'ordre del dia. Si ningú hi té cap objecció, donaríem les compareixences per aprovades. *(Pausa.)* D'acord.

I a continuació, doncs donaríem inici a les compareixences d'aquesta tarda. Anem a donar pas a les compareixents.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Mentre els compareixences es van preparant, recordarem als grups que a la intervenció posterior tindran un temps de set minuts per poder fer les diverses preguntes i consideracions que requereixin.

Compareixences

357-00304/15, 357-00305/15 i 357-00306/15

I si els sembla, donaríem la benvinguda a la comissió a la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, a la directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció i al director general de Prevenció i Protecció a la Infància i Adolescència. Llavors, vostès mateixos ja es distribuïran aquest temps que havíem dit d'uns trenta-cinc minuts aproximadament, com considerin millor. Quan vulguin, poden començar.

(Les exposicions dels compareixents van acompanyades d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

Teresa Llorens i Carbonell (secretària de Cicles de Vida i Ciutadania)

Sí, doncs molt bona tarda. I avui compareixem, com dèiem, els dos directors, director, directora i jo mateixa com a secretària, amb relació a aquesta qüestió que ens han plantejat respecte al pilot d'acolliment especialitzat d'especial preparació, que es va dur a terme des del 1 de febrer del 2024 fins al 31 de desembre de 2024, tal i com estava previst, que la seva finalització era al desembre del 2024. Però permeti'ns, en primer lloc, que puguem posar, en certa manera, obrir el focus, ampliar el focus, per compartir amb vostès la feina que estem fent en matèria de protecció a la infància.

Des que ens vam incorporar al Departament, des d'aquesta Secretaria, des del Departament i des d'aquesta Secretaria de Cicles de Vida i Ciutadania, ens vam marcar com a objectiu el de situar la protecció dels infants i els adolescents més vulnerables al centre de les polítiques públiques del país. I per això, una de les

primeres feines que vam portar a terme, que hem portat a terme i que estem desenvolupant en aquests moments, és l'elaboració d'un full de ruta d'un pla de transformació del sistema d'atenció a la infància i a l'adolescència a Catalunya. Com els deia, un full de ruta que ens ha de permetre fer un salt qualitatiu, col·lectiu i estructural en el nostre sistema de protecció.

Permeti'ns, també que en primer lloc els situem en quatre dades que els deixarem aquí a la pantalla. En aquests moments tenim 8.759 nens i nenes tutelats, 3.485 nens i nenes estan en acolliment familiar, un 67,1 per cent en acolliment en família extensa i un 24,4 per cent en família aliena; 5.274 nens i nenes estan en centre residencial i dos-cents setanta-un són menors de sis anys, dels quals cent tretze tenen menys de tres anys. I també una dada que els posàvem era respecte a les famílies acollidores que hi ha en aquests moments, que són vuit-centes noranta-cinc famílies acollidores.

Els deia que des del departament i des d'aquesta secretaria en matèria d'infància ens hem marcat aquest objectiu de situar la protecció dels infants i els adolescents més vulnerables al centre d'aquestes polítiques públiques i per això aquest full de ruta en què volem avançar en la transformació del sistema d'atenció a la infància a Catalunya. I aquesta tasca no parteix de zero, sinó que beu del treball intens i valuós que s'ha anat fent en els darrers anys.

En especial podríem dir que parteix també que en el seu moment es va fer un pla de millora del sistema d'atenció a la infància i a l'adolescència impulsat pel Govern anterior, elaborat amb la participació de molts professionals, d'infants, d'adolescents, d'entitats i d'actors al territori. Per tant, és un pla que vam recuperar, que ens servia com una base sòlida sobre la qual seguir construint i seguir avançant en la transformació del sistema. Ara bé, el repte que tenim ara al davant ja no és només millorar, sinó és transformar profundament aquest sistema de protecció.

No volem limitar-nos només a diagnosticar o a planificar, sinó que volem dur a la pràctica una transformació real que tingui un impacte real sobre la vida de les persones, sobre el benestar i la qualitat de vida d'aquests infants i d'aquests adolescents. Per això, aquest full de ruta que hem elaborat, que recull aquesta experiència acumulada des d'aquesta institució, que integra aquests aprenentatges

institucionals i que dona coherència a tot el que hem estat impulsant actualment des del Departament de Drets Socials.

L'estratègia de desinstitucionalització, l'estratègia Barnahus, la reformulació del model d'atenció a joves extutelats, la millora d'acollida i la inclusió de joves migrants sols, el desemparament, la millora de centres i així en molts d'altres aspectes, peces claus que hem de poder avançar per fer aquesta transformació del sistema. El que ara fem és teixir una estratègia comuna, una estratègia clara, una estratègia compartida que doni sentit i direcció al conjunt i que ens permeti actuar també en coherència, amb ambició i amb compromís. La visió és clara i la missió és fer de Catalunya un referent en la garantia efectiva dels drets dels infants i adolescents en la situació de risc i desemparament.

I aquest full de ruta l'hem basat sobre vuit principis, que són els que tenen en pantalla i que en tot cas no ens estendrem, però que parlen de l'enfocament de drets, de la prevenció com a prioritat, de la desinstitucionalització, de l'equitat, de la diversitat, de la participació real dels infants, de la desestigmatització, del reconeixement dels equips professionals i també de la innovació i digitalització. Full de ruta que es basa, com deia, en aquests vuit principis, amb deu objectius estratègics i amb cinc grans eixos de transformació.

Pel que fa als objectius estratègics, hem focalitzat cinc d'aquests que posin el focus en les persones, en els infants, en els adolescents, en els joves. Són objectius que parlen de prevenir situacions de risc, que parlen de garantir una vida en família, d'abordar amb contundència les violències, de millorar l'atenció als joves extutelats, als joves migrants sols i també cap a aquesta autonomia plena.

I cinc objectius que parlen de transformar el propi sistema, de cuidar els equips professionals, d'escoltar la veu dels infants, a millorar la qualitat i la transparència, d'introduir també la innovació tecnològica i establir una governança compartida i arrelada al territori. Com els deia, aquests objectius es concreten també en cinc grans eixos de transformació que el que pretenen, per una banda, és reforçar la prevenció i la intervenció comunitària, avançar cap a la desinstitucionalització, garantir l'atenció integral davant de situacions de violència, transformar aquesta atenció als joves migrants i als joves extutelats i modernitzar l'arquitectura.

Sobre aquests eixos que hem fixat aquest full de ruta, avui ens centrarem sobretot sobre aquests dos primers, dic sobretot sobre aquests dos primers perquè és el que té relació amb la compareixença d'avui. El primer dels eixos en què volíem fer referència és el de reforçar la prevenció i la intervenció comunitària. Per tant, entenem que la millor manera de protegir un infant és no haver d'arribar a separar-lo de la seva família, sinó prevenir i que això no és una fase prèvia, sinó per nosaltres és el cor del sistema. I per fer-ho cal, segurament, ser-hi abans, ser-hi a prop i també ser-hi amb sentit.

Per tant, aquest pla aposta per avaluar el desplegament dels SIS i poder avançar, continuar avançant en el desplegament d'aquest model SIS a tot el territori, amb aquesta mirada renovada i també amb més capacitat de resposta territorial. En aquest sentit, l'acord amb les entitats municipalistes, amb l'Associació Catalana de Municipis, amb la Federació de Municipis de Catalunya, és abocar més recursos també pel desplegament d'aquest model SIS.

També en aquest mateix eix, en la redefinició del rol dels EAIA, perquè puguin intervenir d'una manera més eficient, especialitzada i coordinada amb els serveis socials bàsics. I també, en aquest sentit, l'acord, en aquests moments, ja amb les entitats municipalistes, és de més recursos pel món local per reforçar el paper dels EAIA. I també, en aquest sentit, una aposta clara per teixir una xarxa de suport comunitari que sigui capaç d'acompanyar, que sigui capaç d'identificar, de sostenir les situacions de vulnerabilitat abans que puguin aquestes arribar a esclatar.

Però la prevenció no és només la detecció, és també treballar amb les famílies. I per tant, des d'aquest model SIS, hi ha d'haver un paper important de treball amb les famílies, des del respecte, des de la confiança, i per tant, oferint-los un suport real, eines educatives i socials, i posant també, si cal, teràpies específiques, familiars intensives i contrastades, que, evidentment, hagin demostrat la seva eficàcia a l'hora d'evitar separacions i d'afavorir aquests processos de reunificació, quan són possibles. Per nosaltres, acompanyar una família, al final, és una inversió.

El segon dels eixos, i en els quals avui també ens volíem centrar, en aquest sentit, el que fa referència a avançar cap a la desinstitucionalització i fomentar aquesta cultura de l'acolliment familiar. Ho deia abans, en una societat justa, en una societat

cohesionada, equitativa, cap infant hauria d'estar separat de la seva família, però, malauradament, això no sempre és possible. Hi ha infants, hi ha adolescents que són víctimes d'abusos, de violència, de negligències greus, i per tant, en aquests casos, la intervenció de l'Administració és imprescindible per protegir, per reparar i per garantir també els seus drets.

Sabem que, per dolorós que sigui, sempre hi haurà infants que hauran de ser separats del seu entorn més proper, del seu entorn, de la seva família. I això obliga a nosaltres, com a Administració, a garantir-los la millor atenció possible. Per tant, tenim un repte clar i un repte urgent, que és millorar la qualitat assistencial dels infants i els adolescents que viuen sota la protecció del sistema.

I en aquest sentit, per això, aquest full de ruta, aquest pla, el que proposem és reduir progressivament la institucionalització. I ho fem amb una aposta clara, impulsant l'acolliment familiar com una mesura protectora preferent, acompanyant els processos en el retorn familiar, i això, per exemple, ara posarem en marxa alguns projectes pilot que ens permetran avançar en aquesta idea del treball amb les famílies i amb els infants, per poder fer aquest retorn, en transformar el model residencial, repensant que els centres puguin ser centres més acollidors, centres més petits, més humans, més flexibles. I en aquest sentit, també estem fent un treball amb entitats, amb professionals, amb col·legis professionals, per poder repensar com han de ser aquests models de centres.

Necessitem, doncs, un veritable pacte social per la desinstitucionalització, que impliqui famílies, que impliqui entitats, que impliqui institucions, governs locals, el conjunt de la societat civil. I, per tant, el que ens cal és fer créixer aquesta cultura de l'acolliment, reconèixer socialment aquest compromís i fer-lo viable perquè més infants puguin créixer en aquell entorn que és el desitjable, puguin créixer en família.

Al novembre del 2024, la Consellera de Drets Socials i Inclusió, com bé saben, va presentar l'Estratègia de desinstitucionalització dels infants de zero a sis anys tutelats acollits en centre residencial. I, a partir d'aquí, el que s'ha fet en aquest any i escaig és impulsar tot un seguit d'accions per poder afavorir aquest objectiu. Deixi'm que els relati algunes d'aquestes accions que hem posat en marxa des de l'aprovació d'aquesta estratègia. La contractació de vint-i-set professionals desplegats en nou

centres arreu del territori perquè realitzin estudis de les mesures protectores dels infants en el termini de sis mesos que ens marca la llei, per assegurar la temporalitat de l'acolliment d'urgència i diagnòstic que sigui una temporalitat real.

També estem cercant més espais i punts EVIA arreu del territori per poder reduir també l'impacte del règim de visites que té en la vida quotidiana d'aquests infants i també en la vida quotidiana de les famílies, tant les d'origen com les d'acollida. Treballem també amb l'horitzó que cap infant tutelat estigui indocumentat. Aquesta és una de les qüestions que ens hem trobat i que això sabem que també dificulta la vida diària d'aquests nens. Aquesta mancança dificulta la vida diària dels nens i també de les seves famílies i per això hem prestat un servei de suport a la tramitació per poder facilitar aquesta documentació.

En la línia del reconeixement de les famílies també s'ha incorporat la deducció de l'acolliment familiar al tram autonòmic de l'IRPF mitjançant el Decret Llei 5/2025, pel qual s'adopten mesures urgents en matèria fiscal, de despeses de personal i d'altres d'administratives. I també hem volgut treballar molt directament amb les entitats, amb les federacions de famílies acollidores, amb les pròpies famílies acollidores estiguin o no associades i, per tant, el treball important que s'ha fet en aquests darrers temps o d'aquest any i mig d'un constant diàleg amb elles per copsar i recollir quines són les seves necessitats i també de buscar espais relacionals entre elles perquè puguin reforçar-se en aquest sentit. També, al mateix temps hem volgut a través d'una enquesta que estem llançant o que hem llançat ja, recollir quines són aquestes necessitats.

Hem reforçat i ho farem encara més les accions de comunicació i sensibilització i també estem treballant sobre el projecte de decret sobre l'estudi de la valoració i la selecció de les famílies acollidores o adoptives d'infants i adolescents tutelats, amb l'objectiu de poder adequar el marc normatiu i els procediments de valoració d'aquestes famílies perquè siguin més àgils, que siguin més clars i més coherents amb el que volem assolir. I també, evidentment, el treball amb les ICIF, que per nosaltres també són un puntal en l'acolliment. En definitiva, el que ens proposem doncs és un canvi estructural amb l'objectiu simple i exigent alhora, que cap infant menor de sis anys hagi entrat en un centre residencial per manca d'alternativa

familiar i que el sistema pugui respondre amb rapidesa, amb agilitat, amb qualitat i amb humanitat.

És un canvi que som conscients que no es fa en un tres i no res, d'un dia per l'altre, sinó que el que cal és rigor, constància i un treball conjunt amb tots els actors i les actrius que estiguin implicats i implicades. I en aquesta estratègia en construcció, en evolució, hi entra també la valoració i la incorporació de noves modalitats, de noves propostes d'acolliment familiar que en aquests moments estem analitzant, estem valorant, però sempre fet des de la planificació, des del rigor, una planificació adequada i també disposant dels recursos necessaris.

Avui, més enllà d'aquesta primera situació que volíem obrir el focus respecte al treball que estàvem fent i sobretot en aquest àmbit més de l'acolliment, avui sabem que el que hem de plantejar i hem d'explicar també és sobre el projecte AFE. Com vostès saben –els hi deia–, Catalunya va participar en aquest projecte que va iniciar-se pràcticament el mes de febrer del 24 i va finalitzar el 31 de desembre del 2024 en un pilot d'acolliment especialitzat d'especial preparació amb l'objectiu d'oferir una alternativa familiar a infants i adolescents amb necessitats educatives, terapèutiques, o de conductes molt complexes, evitant processos d'institucionalització prolongada i posant al centre l'interès superior de l'infant.

Aquest és un projecte segurament un pèl diferent del que en aquests moments ja hi havia sobre la taula i després en parlarem, en parlarà la directora de l'ICAA, que eren les UCAE.

Però en tot cas, si els sembla, passo la paraula al director general de la Protecció i Prevenció a la Infància perquè pugui aprofundir en el tema.

(Pausa.)

José Muñoz Luque (director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència)

Molt bé, moltes gràcies, Teresa. Bé, com deia la secretària, la prova pilot d'aquest programa d'acolliment familiar especialitzat d'especial preparació AFE-EP, com es coneix, neix arran de la publicació el 12 de novembre del 2021 al Butlletí Oficial de l'Estat una ordre del Ministeri d'Assumptes Socials i Agenda 2030, la DSA

1199/2021. Aquesta ordre establia les bases reguladores i la convocatòria de subvencions per la realització de projectes d'innovació en matèria de prevenció de la institucionalització, desinstitucionalització i desenvolupament de serveis de suport comunitaris en l'àmbit de les cures de llarga durada, vinculats al pla de recuperació, transformació i resiliència que van ser els fons de recuperació Next Generation.

En el marc d'aquesta convocatòria es va concedir una subvenció a la Federació Internacional de Comunitats Educatives, a la FICE, que és una xarxa d'entitats socials compromeses amb la infància, que aglutina entitats de diferents comunitats autònomes entre elles la Fundació Resilis. El programa es va articular a Catalunya amb un objectiu d'atendre com a màxim setze casos d'infants i adolescents i es va fixar la seva implementació fins al desembre de 2024, que era la data en la qual s'havia de finalitzar.

A nivell de gestió administrativa, per poder desenvolupar aquesta actuació, iniciem tot el procés el 26 de juliol del 2023, que és quan es publica una directiva general, la 1/23, que regulava el procediment adreçat a la formalització d'aquest programa AFE-EPE i el seu seguiment. Posteriorment, l'1 de febrer de 2024, es va signar un conveni que establia el marc de col·laboració entre el Departament de Drets Socials, mitjançant l'aleshores DGAIA, l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció i les dues entitats participants, l'associació FICE d'Espanya i la Fundació Privada Resilis. Aquest conveni va ser el que va permetre la posada en marxa del programa.

Per tant, en el conveni s'establien els diferents rols de cadascuna de les parts i entre elles definia que l'ICAA, l'Institut Català d'Acolliment i Adopció era l'organisme competent de gestionar el programa amb els processos tècnics claus de captació, valoració, formació i intervenció amb les famílies acollidores, la DGAIA era la institució competent per gestionar el programa amb els processos tècnics claus que afectaven les famílies biològiques i els menors d'edat. I les dues entitats, FICE i Resilis, en les encarregades de difusió del programa, la formació, supervisió tècnica, assessorament dels equips tècnics i professionals implicats i les famílies acollidores.

I també era competència de les entitats proveir les famílies acollidores d'una retribució econòmica per l'exercici de les seves funcions. En aquest sentit és important destacar que totes les despeses derivades de l'aplicació d'aquest conveni

van ser finançades pels fons de la Unió Europea Next Generation, mitjançant aquest programa de xarxes AFE. Això és rellevant, perquè el conveni no comportava cap despesa de contingut econòmic pel Departament de Drets Socials, més enllà del pagament de l'import de les prestacions o altres ajuts habituals regulats en la normativa vigent que poguessin correspondre als menors d'edat tutelats a Catalunya i que siguin acollits arran de la posada en pràctica del programa.

Quins requisits havien de tindre les famílies participants? Doncs per participar en aquest programa, les famílies havien de acreditar almenys un dels seus membres, una formació homologada, una titulació acadèmica, una experiència laboral concreta i a més havien de dur a terme una formació específica per fer front a les necessitats i dificultats de l'infant o de l'adolescent a acollir. Així mateix, també el conveni establí que s'havia d'elaborar un pla d'intervenció individualitzat molt intensiu i a més a més hi havia d'haver una avaluació periòdica de l'evolució d'aquest acolliment.

Per últim, destacar que les famílies acollidores participants en el programa havien de mantenir una relació periòdica i planificada amb les famílies d'origen de manera quinzenal per poder informar de com anava evolucionant l'acolliment. En aquesta prova pilot, a diferència de la resta d'acolliments en família aliena, les persones acollidores percebien una quantitat econòmica subjecta a un contracte autònom econòmic independent, el que es coneix com a «trade», que es signava amb les entitats que gestionaven el programa, aquest també és un aspecte rellevant. Per tant, la persona amb «trade», la família acollidora amb «trade» havia de garantir el compliment de les obligacions laborals i fiscals.

Tot i que inicialment el programa anava adreçat a un màxim de setze infants, que era el que preveia, finalment només es van formalitzar quatre acolliments, quatre nens i nenes en quatre famílies. I les formalitzacions d'aquests acolliments es van fer entre el 26 de juliol del 2024 i el 5 de setembre del 2024. En aquest període és quan es van fer aquestes formalitzacions del programa. Això també és important perquè les formalitzacions, com han pogut comprovar, es van dur a terme en el segon semestre del segon any del pilot, amb la qual cosa els quatre acolliments van tenir una durada inferior a sis mesos, temps insuficient per poder valorar la prova pilota en tots els seus àmbits.

I per últim, abans de passar la paraula a la directora de l'ICAA, reiterar que el finançament per impulsar aquest programa pilot a Catalunya el van rebre les entitats directament del Ministerio i que la Generalitat de Catalunya no va participar ni en la gestió, ni en la justificació d'aquest finançament.

(Pausa.)

Elena Lledós Monsó (directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció)

Em sentiu? Moltes gràcies. Bona tarda a tothom. Per la meva banda, parlaré del que vam fer a partir que ens vam incorporar el nou equip de Govern, al setembre del 2024 ens vam incorporar la secretària de Cicles de Vida i les direccions noves de la DGAIA en aquell moment, ara DGPIA i ICAA. Ens vam trobar amb aquest projecte pilot gairebé a punt de finalitzar, ja que el conveni, com ja s'ha dit, acabava el 31 de desembre, i que no s'havia iniciat cap tràmit per garantir-ne la continuïtat.

Davant d'això i per suposat, tenim clar, tant per part de les famílies com per part de l'entitat que feia el seguiment, com per part de l'Administració, que no es podien deixar desatesos aquests infants i adolescents que ja estaven vinculats a les famílies del pilot. I llavors vam decidir treballar en dues línies alhora. D'una banda, assegurar la continuïtat dels acolliments, que estaven anant molt bé, i per fer-ho vàrem mantenir els acolliments a través de la figura de la Unitat Convivencial d'Acció Educativa, les UCAE, regulada a Catalunya.

I de l'altra banda, posar-mos a treballar per tramitar la provisió d'un servei d'acolliment familiar especialitzat d'especial dedicació, que permetés mantenir el model del programa pilot, allargar-lo en el temps i així poder valorar-lo i avaluar-ne els resultats. Així doncs, des de l'1 de gener del 25, un cop acaba el pilot, les quatre famílies van passar a la modalitat d'UCAE. A la pràctica, aquesta situació va comportar que les famílies continuaven, evidentment, rebent la prestació econòmica per a la manutenció dels infants i adolescents que tenien acollits —aquesta prestació és una prestació bàsica en funció de l'edat dels infants—, i complements vinculats a la modalitat UCAE, que són en total mil nou-cents vint euros mensuals.

I el suport tècnic que anaven rebent, reforçat i d'acompanyament, des de l'ICAA vam demanar a l'entitat que feia l'acompanyament que mantingués aquest seguiment i aquest acompanyament professional d'una manera especialment acurada, ja que

els infants tenen uns perfils complexos i venien d'un model d'intervenció molt reforçat. Aquesta solució de mantenir les famílies en la modalitat d'UCAE es va plantejar com a transitòria per garantir els drets i l'estabilitat dels infants mentre exploràvem vies jurídiques i administratives per avançar.

En paral·lel vam impulsar aquesta convocatòria pública del servei d'acolliment familiar especialitzat. Aquesta convocatòria no va poder tirar endavant degut a qüestions jurídiques i procedimentals, que van provocar la fiscalització desfavorable de l'expedient i, per tant, en la impossibilitat de continuar amb la tramitació. Així doncs, ens trobem que cap al mes de juny, juliol del 20-25, les famílies van saber que no podrien acollir-se de nou al programa d'acolliment especialitzat, d'especial dedicació, i el plantejament era seguir amb la modalitat de famílies UCAE.

Aquí em vull aturar breument, com ha dit abans la Teresa, a explicar-vos una mica en què consisteix aquest acolliment amb una família UCAE. La UCAE és una modalitat d'acolliment especialitzat que des de l'ICAA treballem des de l'any 2010. Aquesta modalitat s'adreça a infants i adolescents tutelats que necessiten una atenció molt específica, amb perfils complexos, com poden ser necessitats educatives especials, malalties cròniques, alteraments del comportament i conductes desafiant, discapacitats, grups de germans amb alta complexitat o altres.

El perfil d'aquests infants fa difícil que puguin anar amb un acolliment ordinari, ja que necessiten una atenció individualitzada i continuada. I aquí vull remarcar que els perfils dels infants del projecte pilot d'acolliment especialitzat no són diferents dels perfils dels infants que s'atenen amb la modalitat d'UCAE. D'altra banda, també en un UCAE, la família ha d'oferir un entorn familiar i alhora un dels membres de la unitat familiar ha de comptar amb capacitats i amb formació per atendre aquesta complexitat dels infants. Demanem perfils professionals en psicologia, en educació social, en sanitat, entre d'altres, o també experiència en àmbit d'atenció a la infància. Sempre l'objectiu, com tot acolliment familiar, és treballar sempre que es pugui amb el retorn a la família d'origen, amb intervenció i coordinació amb els professionals que fan els seguiments.

Des de la seva posada en marxa han passat setanta infants i adolescents per famílies UCAE i actualment, a gener de 2026, hi ha catorze famílies UCAE a

Catalunya que atenen dinou infants i adolescents. D'entre aquestes catorze hi ha les tres famílies provinents del programa d'acolliment especialitzat. Una de les famílies va decidir no continuar amb independència de la modalitat d'acolliment i compartir amb vostès que l'infant va passar immediatament a una altra família UCAE i que l'evolució és molt positiva.

Des del departament i a través de l'ICAA, treballem per consolidar i per evolucionar l'acolliment familiar especialitzat i mantenim oberta una línia clau, que és que aquestes famílies, les famílies UCAE, puguin cotitzar a la seguretat social. En aquest sentit, ens consta que està molt avançada la tramitació d'un reial decret que regularà la cotització de les persones acollidores especialitzades de dedicació exclusiva. Aquest decret dona complement a la disposició addicional novena de la Llei orgànica 821, de 4 de juny, de protecció integral a la infància i l'adolescència davant la violència, que estableix que el Govern determinarà l'abast i les condicions de la incorporació a la seguretat social de les persones que siguin designades com a acollidores especialitzades de dedicació exclusiva.

Aquesta norma constituirà una oportunitat estratègica molt important per reconèixer precisament la dedicació intensiva que exigeixen aquests acolliments i reconèixer les famílies que s'hi ofereixen, per fer un model més estable i més just, i per facilitar que s'incorporin noves famílies al programa. Vull acabar reafirmant el nostre compromís, el compromís des del Departament per continuar explorant fórmules, per ampliar el nombre de famílies acollidores en totes les seves modalitats. Reduir la desinstitucionalització, com ja ha explicat abastament també la secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, és el nostre objectiu.

I garantir que tots els infants i adolescents puguin créixer en un entorn familiar, perquè la desinstitucionalització, com deia, és el nostre objectiu central i continuarem treballant perquè el dret dels infants a créixer en família sigui una realitat.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies. A continuació, doncs, passaríem al torn dels diversos grups parlamentaris, i en aquest cas, el grup proposant és el Grup d'Esquerra Republicana i per fer la intervenció té la paraula la diputada Najat Driouech, durant set minuts.

Najat Drioueche Ben Moussa

Gràcies, presidenta. En primer lloc, donem la benvinguda a aquesta comissió, la Comissió d'Infància, tant a la secretària d'Infància, i en aquest cas de Cicle de Vida i Ciutadania, al director general de la DGPIA, i, evidentment, a la directora general de l'ICAA. I nosaltres volem aprofitar aquesta compareixença que hem tingut l'oportunitat d'escoltar-vos i que ens situeu diferents aspectes que fan referència a la infància i que, a part, també no només per fer preguntes sobre el motiu de la compareixença, sinó crec que és una oportunitat també per plantejar altres preguntes que tenen un efecte directe sobre la política d'infància i sobre els drets de la infància.

Si els hi sembla, jo dirigiré unes preguntes a cadascun de vostès, i així entenc que també a l'hora de respondre serà molt més senzill. A la secretària de Cicle de Vida i Ciutadania, nosaltres aquí primer de tot li agraïm l'explicació, li agraïm posar en comú en quin moment es troba l'àmbit que avui ens ocupa en aquesta comissió. Vostè ha parlat que aposten per la prevenció, i per això ens ha dit que reforça l'EAIA. Nosaltres volem preguntar en quin moment es troba, per exemple, el contracte a programa, perquè hi ha molts ajuntaments, i vostè ho sap, i els consells comarcals que estan comproment-se a una despesa que no saben si realment serà o no incorporada en el contracte programa.

Vostè també ha parlat del model SIS, un model que nosaltres havíem treballat i havíem apostat quan estàvem a govern, i ens agradaria saber, i vostè ho ha dit també, que el model SIS vostès també l'estan reforçant, però no oblidem que el model SIS va adreçat a uns infants de famílies vulnerables i molt determinat, mentre que la complexitat que avui té l'àmbit de la infància, creiem que també aquest model ha de ser més extensiu a altres tipus de famílies, i per això li preguntem si tenen vostès previst també ampliar aquest model SIS a altres famílies que no siguin vulnerables.

També li volem preguntar en quin punt es troba l'Estratègia contra la pobresa infantil, anunciada com a revisada però que encara no s'ha desplegat, quins han estat els motius del retard, per exemple, del seu desplegament, tot i existir una estratègia prèviament treballada; quin calendari concret del desplegament preveu; com

s'articula aquesta estratègia en polítiques de protecció a la infància amb l'acolliment, En aquest cas, com insereix el projecte pilot de l'acolliment familiar especialitzat entre aquesta estratègia global que vostè avui ens ha explicat en matèria d'infància.

Vostè, secretària, avui ens ha situat diferents projectes, programes i els vuit valors de l'impuls de la seva política. I nosaltres, des d'Esquerra Republicana, li volem preguntar o volem saber si no és millor, per exemple, valorar la possibilitat d'actualitzar la llei d'infància catalana, perquè no oblidem, és una llei de fa molts anys on ni la infància de l'any que es va aprovar s'assembla a les infàncies que avui tenim al nostre país, ni a les seves necessitats.

Després, a la directora general de l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció, ens agradaria preguntar el següent. Tenint en compte aquest pla pilot que ja vostè també ens ha explicat i que és el motiu d'aquesta compareixença, i que es va posar en marxa l'anterior legislatura, quines diferències concretes presenta el projecte actual respecte al model que ja existia. Si es tracta d'una continuïtat de l'anterior, hem vist que no, i nosaltres el que voldríem saber és quines alternatives se'ls donarà a aquestes famílies i si s'està plantejant dissenyar una altra que pugui donar resposta a aquests infants que vostès també han explicat que presenten una complexitat que necessita ser atesa d'una manera molt més professional. Després ens agradaria també saber quines famílies acollidores hi participen i quin tipus de formació i suport reben, a quins perfils específics d'infants s'adrecen actualment a aquest projecte,

i al director general de DGPIA, antiga DGAIA, ens agradaria plantejar diferents preguntes. La primera és quines millores introdueix la DGPIA respecte al funcionament anterior de la DGAIA. La segona, quins canvis s'han implementat en la governança i en la presa de decisions del sistema de la protecció a la infància. També ens agradaria saber com es decideix l'assignació dels infants als projectes pilot de l'acolliment familiar especialitzat, com es garanteix la supervisió i el seguiment dels infants i de les famílies acollidores.

Aquest projecte pilot, en concret, forma part d'un canvi estructural del sistema de protecció a la infància i creiem que haurien vostès de tenir la possibilitat de valorar, perquè també aquí ens han parlat de la voluntat de desinstitucionalitzar, i nosaltres creiem que era una oportunitat també per poder avaluar aquest projecte com una

possible línia d'actuació futura en aquest sentit. I per això volíem preguntar si ho han valorat, si creuen que pot ser una iniciativa que es pot transformar en una acció o en un programa específic.

I per acabar voldria parlar, ja per últim, del Barnahus. Ens agradaria saber quin grau d'implementació i d'acompanyament estan tenint en el desplegament arreu del país del Barnahus. I ja per acabar, també agraïm a la secretària general que evidentment es pugui situar en aquest canvi de model dels centres que siguin més petits, ja que va ser una proposta nostra d'una moció a la qual també va donar suport la majoria de la cambra, i agraïm que realment també es pugui desenvolupar en aquest sentit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies. A continuació, del Grup Parlamentari de Junts té la paraula el diputat Jordi Fàbrega i Sabaté.

Jordi Fàbrega i Sabaté

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Agraïm, com no pot ser d'una altra manera la compareixença, la presentació i totes les explicacions que ens han fet tant la secretària general com el director i la directora, tant de DGPIA com de l'Institut d'Acolliment i Adopció. Bé, jo sí que vull dir que estem amb aquest marc general que la secretària ens ha explicat, nosaltres hi estem completament d'acord amb aquest marc general que s'ha de potenciar molt tot el tema de la prevenció, és clau.

Els infants on estan millor és amb la seva família, òbviament, i per tant, el que hem de fer és promoure que puguin estar amb la seva família de les millors maneres possibles, tot el tema de la prevenció, tot el tema d'aquest esforç que s'ha de posar amb el model SIS, aconseguir que les EAIEs siguin el més eficients possible, i tota la xarxa de suport comunitari, per nosaltres creiem, des de Junts, que és imprescindible ficar-hi la majoria de recursos, o recursos importants perquè això sigui així.

En aquest sentit, també, igual que ha fet la diputada Driouech, volia traslladar el neguit pel contracte programa, perquè ens transmeten des de molts consells comarcals, des de molts ajuntaments, no saber exactament amb què podran

comptar, amb aquesta pròrroga del contracte programa els dificulta poder fer aquesta feina que nosaltres considerem que és molt important, i de fet, que vostè ho ha dit, m'agrada molt, acompanyar la família és una inversió, nosaltres també hi estem d'acord en aquest tema. Igual que s'han de posar tots els esforços possibles, perquè quan aquest infant no pugui estar amb la seva família, amb el que representa aquesta motxilla que porta de les seves experiències viscudes, intentar que no estigui en un centre i, per tant, tot l'esforç en la desinstitucionalització.

En aquest sentit, la síndica de greuges, per exemple, insisteix moltíssim en tot el tema de la desinstitucionalització i que l'infant ha d'estar envoltat d'una família, si pot ser, òbviament, la seva, millor, si pot ser la família extensa, millor que no una família aliena, però sinó una família aliena que li pugui donar aquest amor i aquest entorn que necessita.

Sí que és veritat que m'ha semblat veure, amb les dades que han posat, és veritat que són unes dades fixes, perquè entenc que és una foto del moment, que aproximadament tenim un cinquanta-cinc per cent d'aquests més de gairebé vuit mil vuit-cents infants i joves que tenim tutelats ara per la Generalitat de Catalunya que estaven en centres i l'altra part estaven en famílies. Llavors, la meua pregunta és com ha anat aquesta evolució, si anem a millor o anem a pitjor? Vostè ens ha explicat aquesta estratègia que va començar fa catorze mesos, per tant, ja portem més d'un any d'aquesta estratègia, amb aquestes accions que vostè ens ha explicat, i jo el que li volia preguntar és com valorem aquestos catorze mesos, com han anat aquests catorze mesos, en tenim més o en tenim menys? Hem desinstitucionalitzat més bé?

I també, una mica, amb quins indicadors estan treballant de cara a poder dir si anem bé, hem de canviar l'estratègia, hem de modificar alguna cosa o com anem, amb l'objectiu que estem tots d'acord que com menys estiguin els centres millor i, òbviament, aquestos centres han d'estar lo més semblants a un entorn familiar. En aquest sentit, jo vaig participar molt quan es va posar el Barnahus a la seu i, realment, l'equipament físic s'assembla molt a una llar, i és un Barnahus, eh?, per tant, sí que crec que és important, com que ja ha passat un any, ja ha passat més d'un any, veure una mica com anem, en aquest sentit.

Especialment parlant sobre el programa, jo crec que la sensació que nosaltres hem tingut, jo quan vaig veure que es posava en funcionament aquest programa, doncs jo tenia esperances que aquest programa pogués anar bé, amb aquest perfil de nen, sí que és veritat que vam veure, amb els setze casos, bé, veurem com va, hi ha uns fons Next Generation, i, per tant, això va lligat, òbviament, amb aquestos fons Next Generation, però, certament, setze casos, i, finalment, n'acabem posant només quatre. Comencem a principis de febrer, però no comencem a posar el primer nen o infant fins a finals de juliol, i, per tant, tenim només quatre. Llavors, preguntes és, per què va passar això? Per què només quatre? Per què es va trigar tant a posar el primer?

Perquè és evident que, veient aquestos números, dius, és un programa que no ha funcionat, o, com a mínim, és la sensació que jo em trec, no? Però, clar, no ha funcionat perquè amb quatre nens és molt difícil fer valoracions, i amb quatre nens en menys de sis mesos és molt difícil fer valoracions. Llavors, per què es va trigar tant a posar el primer? Per què només se'n van posar quatre? Problema de selecció d'infants, problema de selecció de famílies?, què és el que ens pot.... ho dic després també per traslladar-ho a l'UCAE, perquè, pel que hem vist, perfils de nanos són similars, pel que ens heu dit.

A mi sí que m'agradaria, també, si ens poguéssiu especificar quin és aquest perfil de nens, perquè entenc, o, com a mínim, vam entendre això quan va sortir aquest programa, que va sortir anunciat el 23, que era un perfil específic de nens, que necessitava un perfil més professionalitzat d'aquestes famílies que els estàvem controlant. Per tant, quin és aquest perfil? Pels números que ens heu dit, ara mateix tenim catorze famílies i dinou infants. Quina valoració en feu d'aquestos números? Suficient, poc? A mi em sembla poc, però tant de bo siguin els que necessitem i perquè no n'hi hagi més. Una pregunta seria, quants infants calcula el departament que fan falta? Quin seria aquest perfil d'aquests infants?

Com es trien les famílies perquè tinguin el perfil que ens interessa en aquesta professionalització? Com es fa el seguiment? Quins indicadors fem servir per fer l'avaluació? Qualsevol cosa que fem ho hem d'avaluar. Per avaluar-ho necessitem tindre uns indicadors que ens diguin si anem bé o no anem bé. També una mica els

timings, els terminis, des que es decideix posar aquest infant en una família. Per tant, el retirem de la seva família i va a un centre. Quins terminis mitjans, mínim, màxim hi ha fins que arriba a aquesta família? També, quins terminis hi ha des que aquesta família acull l'infant a què rep la prestació econòmica? Perquè ens han arribat alguns casos en què hi ha un decalatge. Per tant, si això és immediat o no, o com ho tindríem?

I una mica amb la perspectiva d'avaluar aquest UCAE, com anem. Sembla ser que a la FIPF, en aquestes sigles, ja no hi apostarem més, sinó que apostarem per l'UCAE, però com valorem aquest UCAE perquè sigui efectiu possible? Perquè, com a mínim, a nosaltres des de Junts ens continua semblant excessiu el nombre de nens que a la foto fixa que hem vist a la pantalla estan encara en un centre. I si l'objectiu és aquest, com potenciem aquesta cerca de famílies? Com fem aquest acompanyament a la família? Com fem atractiu a aquestes famílies que, al final, la gran majoria d'aquestes famílies, si fan aquest acte d'amor, el fan per un acte d'amor, no per diners. I, per tant, a veure com ho podem facilitar sempre en benefici del menor.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat. A continuació, pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la senyora Montserrat Berenguer i Messeguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. La secretària de Cicles de Vida i Ciutadania, director general de la DGP i directora general de l'ICAA, ens han exposat les línies estratègiques del govern, si bé moltes parteixen de moltes propostes i iniciatives dels diferents grups parlamentaris, també del propi sector i també diria d'institucions com la síndica de greuges. Ja en el darrer informe, ella alertava d'aquesta excessiva institucionalització dels infants tutelats a Catalunya, especialment d'aquells infants menors de sis anys, sota aquesta mesura protectora que encara viuen a CRAEs, quan la prioritat legal ens diu que ho haurien de fer en una llar familiar.

A inicis del 2025, ens consta que hi ha prop de tres-cents vuitanta-vuit menors pendents de ser acollits per una família, i, per tant, ens evidencia que existeix també un dèficit estructural de poder cercar i disposar d'aquestes famílies acollidores quan no pot ser possible l'acolliment en família extensa. I en aquest punt sí que voldria incidir, quins mecanismes, quins instruments són necessaris per poder pal·liar aquest dèficit de famílies, com podem fer per poder cercar, trobar famílies acollidores, fer que aquesta mesura protectora pugui ser atractiva i pugui tirar endavant. Nosaltres proposàvem fer una major difusió arreu del territori, fer més pedagogia, els mitjans de comunicació, que també poguessin alertar d'això i poguessin ajudar-nos en aquesta tasca, i això no acabem de percebre ara mateix del tot.

També en referència al projecte de professionalització que ens hau comentat, que té com a finalitat aquest acolliment d'infants amb necessitats més especials o problemes de conducta greus, alta complexitat, una de les diferències claus que enteníem teníem era que rebien una retribució econòmica, un sou per la seva dedicació exclusiva. El Parlament va ser interpel·lat en aquesta qüestió, en l'acolliment professionalitzat, davant d'aquesta paralització o supressió de fet d'aquestes línies d'acolliment professionalitzat que s'havien promès, i el motiu que se va respondre en aquesta seu del Parlament va ser una manca de pressupost blindat un cop s'esgotaven els fons europeus, i el Govern va respondre defensant un model de professionalització de suports en lloc de salaris a les famílies per evitar el que s'entén com una mercantilització de l'acolliment.

Llavors, també el Síndic ens deia que d'alguna manera la manca de desplegament efectiu d'aquestes figures d'acolliment professionalitzat d'alguna manera també obstaculitza o pot impedir el cert buidatge d'aquests centres de menors. En aquest punt, preguntar-vos si aquesta concreció d'aquests suports externs davant d'aquest nou model que proposeu, quins avantatges té respecte, com ham avançat respecte a models anteriors.

Bé, també, pel temps que disposo, però no menys important, sé que és un cas que va ser i es va qualificar com aïllat, el cas Castellldans, però jo sí que vull dir-ho per la importància que té. Sí que va deixar una petjada irreversible, el que va suposar

també una infància trencada per diversos infants que també estaven sota mesura d'aquest acolliment familiar en família aliena, i en aquell moment també era una mesura protectora per aquells tres menors tutelats. Bé, voldria dir-vos que en aquell moment sí que la Generalitat va tindre la doble condició, com a acusació particular, però també com a responsable civil, directa o indirecta en el cas, perquè es va poder provar que no es va fer tot el possible per detectar aquell cas tan greu, que eren aquells menors abusats. De fet, l'Audiència de Lleida va considerar responsables civils la Fundació Juvanteny, i també a la Generalitat per aquest cas.

Per tot plegat, vull fer aquesta pregunta obligada. Com s'executa aquest seguiment a les famílies acollidores, però també dels infants acollits? És a dir, quines entitats són les que estan fent el seguiment dels acolliments? Quins protocols, supervisió, controls, entitats externes que fan aquest seguiment existeixen i si cal donar compte d'aquest seguiment a l'ICAA. Però més enllà d'un informe escrit, perquè aquí es va poder provar que no existien visites domiciliàries, que no existien entrevistes als propis infants. És a dir, com tota aquesta metodologia, d'alguna manera, quan parlem de reestructuració i de redissenys, s'està contemplant aquesta millora també, en definitiva, pels infants i sobretot per la seva protecció. El que entenem com una participació més directa dels infants, quan entenem que els infants han de participar també del seu propi procés.

I amb això vull referir-me també i adreçar-me al director general de la DGPIA, que parlem de la millora de la mesura jurídica del desemparament, entenem com a la declaració del desemparament, però entenc que també ha d'haver uns criteris unificats arreu del territori i no val a dependre de que si a mi em toca un tècnic d'un EAIA que valora LORE d'una manera determinada a Girona, diferent a Lleida o a Tarragona.

I quant a les prevencions i les situacions de risc, s'ha fet molta referència al model SIS, que hi estem d'acord, però a més a més d'això, cal reforçar també, si es planteja aquest reforçament, a peu de carrer, és a dir, un finançament a les entitats locals, als ajuntaments, als consells comarcals, en definitiva, als serveis socials més bàsics, formats per educadors d'entorn, educadors de carrer.

I per anar acabant, a la formalització del conveni marc, que hau parlat del febrer de 2024, hau anomenat la Fundació Privada Resilis. Com va vindre motivat que s'escollís en aquesta formalització d'aquest conveni a la Fundació Privada Resilis? En quines competències? Perquè hau parlat de formació, de supervisió d'equips, que entenem que la pròpia Generalitat ja té prou serveis públics per poder formar els seus professionals i que a la DGPIA són més que competents per la seva gran trajectòria, etcètera. Contestar això, si pot ser possible.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, pel Grup Parlamentari de VOX a Catalunya té la paraula la diputada, la senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, gracias por las intervenciones. Yo seré muy breve. Han hablado de una prueba piloto de acogimiento subvencionada por Europa con fondos Next Generation para favorecer la desinstitucionalización de niños tutelados. En esta prueba piloto financiada por Europa las familias recibían una asignación por acogimiento y en ella, la fundación Resilis era la encargada de realizar la publicidad y el proyecto educativo.

Es decir, el Departamento de Derechos Sociales contrata a una empresa para que participe en un proyecto financiado por Europa, con poca fiscalización porque, como hemos visto, así son todos los proyectos financiados por Europa o con fondos Next Generation, que actualmente está siendo investigada por Fiscalía por fraude, por hacer negocio con la inmigración ilegal. ¿No audita la Generalitat a las empresas a las que otorga contratos millonarios, no hacen ustedes seguimiento de todo ese dinero que se ha dado a las fundaciones?

Y, por último, la verdad es que me asombra mucho la hipocresía de los representantes políticos de Junts, Esquerra y de..., ustedes mismos, los representantes socialistas que ahora gobiernan en la Generalitat, hablando de acogida, porque verán, han repetido en varias ocasiones, los niños, donde mejor están es con sus familias, lo ha dicho el representante también de Junts, que es lo

que VOX lleva diciendo en referencia a los menores extranjeros no acompañados, a los menas, que donde mejor están es con sus familias. ¿Por qué no los devuelven con sus padres? ¿Por qué no contactan con las autoridades de sus países de origen? ¿Quizá porque hay miles de millones de euros de negocio detrás? ¿Quizá porque hay miles de personas, asociaciones y fundaciones que se están beneficiando de tráfico humano y están haciendo negocio con la inmigración ilegal, incluso con los niños extranjeros? Y ustedes esto lo saben.

Nosotros lo tenemos muy claro, pero, de verdad, donde mejor están los menores es con sus padres y con sus familias y en sus países. Y todo lo demás que hacen ustedes con el apoyo de socialistas, separatistas, incluso con el soporte del Partido Popular, es un secuestro institucional, un secuestro que mueve miles de millones de euros.

Gracias.

La presidenta

A continuació, té la paraula, pel Grup Parlamentari dels Comuns, la diputada Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bona tarda. En primer lloc, moltes gràcies a les compareixents per la seva exposició. A mi m'agradaria començar amb una reflexió que ja fa algun temps que des de Comuns estem realitzant, perquè és cert que, de forma no intencionada, segurament, però de vegades hem tendit a actuar més en interès del propi sistema de protecció que del menor. I de vegades, hem actuat en interès d'aquest sistema d'acollida, sigui de tipus residencial, segurament perquè resulta molt més fàcil de gestionar amb un contacte menor amb la família de procedència.

I, en canvi, pensem que és aquest vincle amb la família el que caldria mimar, treballant pel retorn, cosa que implica modificar l'enfocament aplicat fins ara per revertir aquest prop del vuitanta per cent dels menors que no tornen a conviure amb la seva família i que considerem que és un percentatge força preocupant. I, per tant, ja coincidim amb la necessitat d'aquest enfocament més preventiu, però sobretot

més enfocat a mantenir l'infant en aquest entorn habitual i, per tant, el suport i capacitació de les famílies de procedència.

Una pregunta relacionada amb una de les problemàtiques més recurrents, que és el benestar emocional i la salut mental d'aquests infants, perquè tot sovint tenim moltes dificultats per l'accés a recursos que són molt necessaris, no només per aquests infants, eh?, en general, però concretament en aquest cas, i al respecte quin tipus d'atenció han dissenyat, quins recursos han pensat posar a disposició, tant de les famílies extenses com de les famílies alienes per poder garantir una atenció eficaç de les seves necessitats.

I partint de veure les famílies com a aliades i, per tant, amb aquest acompanyament, i tenint en compte el percentatge que jo feia referència anteriorment de no retorn al nucli familiar de procedència, un cop produït el desemparament, si creuen necessaris protocols per treballar el retorn al nucli familiar un cop produït aquest i amb quines característiques. Just ahir, a la Comissió d'Investigació de l'antiga DGAIA va comparèixer la síndica de greuges i en parlàvem justament de la desinstitucionalització i de la utilització del centre residencial com a últimíssima oportunitat optant, en primera instància, per la família o per la família extensa.

I amb aquesta mateixa orientació, també fent fins i tot una anàlisi de caràcter econòmic, és perfectament factible la substitució de l'actual sistema preponderantment residencial pel sistema de caràcter..., pel sistema d'acollida. Per tant, centrem-nos en aquesta qüestió i potenciem no només l'element de sostenibilitat econòmica sinó, sobretot, l'element de sostenibilitat social, el benestar del menor, la personalització de l'atenció a cada infant és més factible en un entorn més reduït que no, en canvi, en centres amb el volum de residents que tenim en aquests moments.

I, a més a més, amb un abordatge integral i una persona referent, que no va canviant contínuament fruit de la situació laboral del personal que presta el seu servei als centres residencials, la qual cosa ajuda a l'establiment de vincles de confiança i, per tant, a un coneixement més real i més directe de les problemàtiques i les necessitats d'aquests infants sense haver de fer un plantejament –si se'm permet–, de signe

gairebé penitenciari, eh?, alguns plantejaments que fan sobretot algunes forces polítiques.

Situo també la necessitat d'una certa alerta respecte a la desproporció (*Se sent un soroll fort.*) Jo no pretenia provocar aquest efecte, eh? (*Rialles.*) De la desproporció entre les diverses modalitats, fins i tot amb un cert estancament de l'acollida i, per tant, esperem que aquest plantejament que vostès fan serveixi per desllorigar aquesta situació i poder-lo reactivar.

No es tracta només..., jo faré referència sobretot als menors de fins a sis anys, que ja no és només el desarrelament del menor, que també, o la sensació d'abandonament familiar que pot experimentar, sinó també que en aquestes edats tan primerenques, per breu que pugui semblar el temps, és un temps molt llarg dins de la vida de l'infant i, per tant, té un impacte que és difícil de calibrar. Ara bé, pensem que el fet de passar a una situació d'acolliment no impedeix que no es dugui a la pràctica una tasca d'acompanyament, de seguiment i de control de les famílies d'acollida i també de l'evolució del menor.

Quins mecanismes han previst, tenint en compte que aquesta desinstitucionalització implicarà la necessitat de personal especialitzat en aquestes qüestions, que no vol dir que no pugui haver una reconversió de personal actual que presta els seus serveis en un entorn residencial, però que haurien de passar a desenvolupar d'altres funcions. Quins recursos humans i materials tenen previst destinar a aquest sistema que avui ens presentaven, cronograma d'implantació d'aquests nous sistemes dins d'una estratègia global més àmplia, quin horitzó de destinataris han definit i quin seria l'objectiu que han marcat, no només en termes exclusivament quantitatius, sinó també de caràcter qualitatiu.

I un element clau, garantir la transparència del finançament necessari, especialment per uns ajuntaments que estan totalment compromesos amb la millora del sistema de protecció, la prevenció i la intervenció comunitària, però que no poden seguir assumint la garantia d'estabilitat i sostenibilitat d'alguns d'aquests serveis sense capacitat de planificació compartida, ni prou recursos que ara tenim ocasió d'incorporar al nou contracte programa, especialment si tenim en compte la prestació

de serveis bàsics a través dels EAIAs i la necessitat de desplegament del sistema SIS.

En canvi, de moment es parla d'una pròrroga sense actualització de tarifes, està pendent l'actualització de la cartera de serveis, de forma que el contracte programa podria néixer obsolet per desbordament, un cop es produeixi aquesta actualització d'altres elements, però no només els ajuntaments, sinó la pròpia Generalitat. Un dubte raonable, amb quins recursos es té pensat fer tot això, perquè amb la bretxa pressupostària entre el Departament de Drets Socials respecte a les altres dues potes principals de l'estat del benestar, és a dir, el Departament de Salut i el Departament d'Educació, a nosaltres ens sembla complex.

Això vol dir que assumirà aquest Govern la infància com a gran prioritat en l'acció política? *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)*

—I acabo, presidenta—, no només pel que fa a aquesta qüestió, sinó també en d'altres temes, com la pobresa infantil o d'altres, serà una prioritat pressupostària pel 2026?

Bé, jo ho deixo aquí i, en tot cas, confiem que sigui així.

La presidenta

Molt bé, gràcies, diputada. I per acabar el torn dels grups parlamentaris és el torn del Grup Parlamentari dels Socialistes i Units per Avançar amb el diputat Mario García Gómez.

Mario García Gómez

Sí, gràcies, presidenta. Donar la benvinguda a la secretària general, a la directora i al director. La veritat és que un plaer tenir-los aquí a la comissió. Bàsicament, estem molt contents de la seva intervenció i estem en la seva línia. Però comencem amb les dades. Les dades del sistema de protecció de la infància a Catalunya no ens agraden, lògicament. Aquestes dades de present no són bones. Entenem que són molt millorables, però també entenem que, lluny de la crítica, lluny de la desesperació que expressen alguns grups polítics, sí que són dades que ens impulsen a canviar, a treballar, a fer les coses de manera diferent i a repensar cap on anem d'una altra manera.

I aquí jo crec que hi ha un consens entre tots els grups parlamentaris que formem part de la comissió, tret del mundo «friqui» de VOX, que estem d'acord que aquestes dades cal treballar i cal millorar-les. No és una bona dada que estiguin dos-cents setanta-un menors de sis anys en centres i molt menys cent tretze menors de tres anys. És per això que celebrem un anunci del nou pla de transformació del sistema d'infància i adolescència, amb l'objectiu de millorar i situar la protecció dels infants i adolescents més vulnerables de Catalunya al centre de les polítiques públiques.

I compartim plenament l'enfocament de drets posant l'interès superior de l'infant al centre de totes les decisions, la prevenció com a prioritat per actuar abans que els risc es converteixin en desemparament i la desinstitucionalització perquè créixer en família ha de ser un dret i no una excepció.

I entenem que si volem posar de debò en el centre de les polítiques la nostra infància, no és moment de projectes pilot, sinó de polítiques reals, concretes i transformadores. I compartim aquí aquests eixos de transformació que ens han plantejat vostè, reforçar la prevenció –com hem dit abans–, avançar i fomentar la cultura de l'acolliment familiar, garantir una atenció integral davant situacions de violència, transformar l'atenció als joves migrants sols i millorar l'emancipació dels joves extutelats i modernitzar l'arquitectura institucional i apropar el sistema a la ciutadania. I en aquest camí ja ha començat a caminar el Departament i celebrem i posem en valor les accions dutes ja a terme, com la deducció per acolliment familiar al tram autonòmic de l'IRPF i aquesta enquesta que s'ha fet a totes les famílies acollidores i també les accions que s'han dut a terme de comunicació i sensibilització.

Des del nostre grup parlamentari hem treballat en vuit eixos polítics que volem compartir amb vostès i que entenem que han de guiar les actuacions en infància. Primer, cal prioritzar l'acolliment davant la institucionalització. Primer, per les pròpies necessitats dels infants, això, i vull deixar-ho clar, no és ni molt menys una crítica als professionals que treballen al centre i com vostès saben, conec de primera mà. Tenim excel·lents professionals treballant als centres, educadors socials, pedagogs, psicòlegs. Ara, la realitat dels centres de vegades és complexa, perquè s'ha treballat durant molt de temps amb una visió molt gerencial de dir, si hi ha sis interns, hi ha un educador, si hi ha dotze interns, dos educadors. Val a dir que aquest augment

aritmètic no es correspon a l'augment de la gestió de les problemàtiques de conjunt dels interns, que creix geomètricament i no aritmèticament.

Dos, incrementar i estabilitzar el recolzament econòmic a les famílies. Cal actualitzar els ajuts a les famílies acollidores segons el cost real de la vida. Habitatge, alimentació, activitats extraescolars, recolzament educatiu. Per això entenem que cal garantir unes prestacions estables suficients i evitar endarreriments en la gestió dels pagaments.

Tres, cal ampliar l'acollida professionalitzada. Calen famílies acollidores professionalitzades donada la complexitat que presenten alguns infants. Reconèixer aquesta figura com un recurs intermedi entre el centre residencial i l'acollida ordinària. Quatre, simplificar i accelerar els processos de valoració de cara a la idoneïtat per poder ser família acollidora. Crec que podem millorar i molt en l'aspecte de la gestió.

Cinc, cal recolzar la pròpia tasca que fan les famílies acollidores. Entenem aquí que la contractació, l'anunci que ha fet de vint-i-set nous professionals és una bona mesura per tal d'agilitzar processos i reforçar també de manera continuada les pròpies famílies acollidores. Cal crear equips de referència estables evitant la rotació constant de professionals. Entenem que mantenir una família acollidora és tan important com poder-ne tenir de noves.

Sis, escoltar encara més tant les famílies com els propis nens. Incorporar l'experiència de famílies acollidores i joves extutelats en el disseny de polítiques públiques. Defensem aquí els sistemes d'avaluació contínua, però que aquests no han de ser només de manera quantitativa sinó de caire qualitatiu. A cap i a la fi estem parlant de persones i no només de xifres.

Set, cal fer més campanyes, però que siguin més realistes i menys idealitzades. Cal mostrar l'acolliment com és, és un bé molt preuat, però també és exigent i cal un recolzament real de la pròpia Administració. Idealitzar l'acolliment acaba generant frustracions i abandonaments. I cal també obrir-se i donar visibilitat als diferents perfils de famílies. Totes per igual, monoparentals, parelles sense fills, famílies migrades.

Vuit, cal treballar l'acolliment com una responsabilitat col·lectiva i una política de país. Cal implicar més les escoles, serveis sanitaris, ajuntaments i entitats comunitàries, tot promovent una millora en les xarxes de recolzament informal al voltant de les famílies acollidores. Entenem que cal fomentar una cultura que qui acull és la societat en el seu conjunt i no només les famílies de manera aïllada.

I aquí al respecte sí que volíem expressar-los una pregunta que esdevé fruit de la pròpia realitat de Catalunya. Segons l'Idescat, la població estrangera és de més d'1 milió i mig de persones a 1 de gener del 24, xifra que representa el divuit per cent de la població catalana. En poblacions com la Segarra, arriba gairebé fins al trenta per cent, a l'Alt Empordà al 25,9 per cent, el Barcelonès al 23,9. Aquestes xifres, que expressen la realitat que tenim com a país, són correlatives a la participació en famílies acollidores? Creuen vostès que cal incorporar també la realitat de Catalunya en l'acolliment? I consideren vostès que tenim marge de maniobra i tenim marge de creixement en aquesta qüestió?

Moltíssimes gràcies per la seva compareixença i encoratjar-los a seguir en aquest camí que crec que arribarà a donar bons fruits.

Gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies, diputat. Ara seria el torn de contestar aquestes múltiples preguntes en un temps de deu minuts.

Teresa Llorens i Carbonell (secretària de Cicles de Vida i Ciutadania)

Gràcies a tots i a totes per les seves aportacions. Som conscients que no podem respondre totes les qüestions que s'han posat aquí sobre la taula, però sí que agraïm profundament tots els qüestionaments, plantejaments que ens han posat sobre la taula, com deia, perquè entenem que això ens permetrà també avançar en aquesta feina que estem fent. I també dir que a disposició dels grups polítics, ja ho saben, amb alguns de vostès ja hem tingut ocasió que en qualsevol moment estem a la seva disposició per respondre qualsevol qüestió o per avançar en qualsevol dels temes que es puguin plantejar.

Bé, podríem començar a respondre algunes qüestions, però deixin-me que faci un discurs una mica més genèric. Abans nosaltres parlàvem i crec que intentem també respondre la qüestió que ens plantejava el grup d'Esquerra respecte als EAIA, respecte els SIS. Nosaltres ja només quan vam plantejar el canvi o la transformació del que dèiem, de la DGAIA cap al que vam anomenar DGPIA, Direcció General de Prevenció i Protecció de la Infància, això ja va ser una declaració d'intencions en el sentit de posar el focus també en la prevenció dels infants.

Sabem que la prevenció és una competència de l'àmbit municipal, però entenem que també des del Govern de la Generalitat o des de la nostra institució hem de poder reforçar tot el que fa referència a la prevenció. Abans ho dèiem, si prevenim, si treballem, és el cor d'aquest sistema, la protecció també haurà d'existir, evidentment, però ens en ressentirem menys a vegades sota mesures que s'han d'impulsar. Podem treballar amb els nens, podem treballar amb les famílies i, per tant, això és un benefici pel conjunt de la societat més enllà dels propis infants.

Per tant, insisteixo, aquesta ja va ser una declaració d'intencions, la de situar el terme de prevenció quan vam fer aquesta transformació i és veritat que jo sempre insisteixo en què les direccions generals o les secretaries som una eina al servei i som una eina al servei d'un objectiu i d'un projecte, que és la transformació del sistema de protecció i prevenció de la infància i l'adolescència a Catalunya. Deia hi ha aquesta declaració d'intencions i, en aquest sentit, hem intentat avançar, en aquest any, encara no, ni any i mig, però en aquest quasi any i mig, a començar a moure, diguem-ne, algunes d'aquestes peces que conformen aquest sistema de protecció i prevenció de la infància.

Per això, aquest treball que estem fent amb relació als EAIA, amb aquesta idea de poder aprofundir el treball que estan fent els propis professionals, com encaixem bé el treball dels EAIA amb els serveis socials, amb altres peces que tenim nosaltres dins del propi sistema. Per tant, aquesta és una de les qüestions que ja també hem començat a avançar, en els EAIA, però també ho hem començat a avançar en el SIS. En aquests moments, comencem ja a treballar també amb grups de treball, amb les pròpies entitats, amb els propis ens locals, per poder analitzar el desplegament dels SIS, que s'ha fet fins aquests moments, i poder avançar en la millora dels SIS.

El SIS no ha de treballar només amb els infants de risc, sinó que hem d'anar molt més enllà. Estem parlant de la prevenció. Per tant, volem que el SIS sigui aquesta peça clau també en la prevenció i el treball amb les famílies. Però també, movent aquestes peces en el sistema de protecció podem parlar dels centres d'acollida i, per tant, també del treball que us deia que ja estem impulsant amb la reformulació d'aquests centres d'acollida. O podríem parlar de les mesures de desamparament, que també en les properes setmanes també podrem anar veient algunes accions, algunes propostes que aprovarem per Govern en aquest sentit, o les mesures que hem pogut treballar conjuntament amb la justícia gratuïta per les pròpies famílies.

Per tant, són tota una sèrie d'accions que estem intentant moure, peces que estem intentant treballar des del nostre propi departament, però també amb la implicació des de l'àmbit de la salut. Abans es feia referència al tema del benestar emocional i la salut mental, sí, de les famílies, però també dels propis joves. Sabem que són nois i noies que tenen unes motxilles molt grans, molt carregades i, per tant, que hem de poder acompanyar-los i treballar i, per tant, també estem avançant en mesures en l'àmbit de la salut per poder afavorir aquesta qüestió.

En relació, també..., dir-los que una de les preocupacions que vèiem o dels neguits és el contracte programa. Justament, aquest matí, hem estat treballant amb les entitats municipalistes. Ja hi ha un acord de la millora econòmica pel que fa als SIS, als EAIA i també al SAT. Això ja són, diguem, qüestions que estan pactades, tancades, amb l'Associació Catalana de Municipis, amb la Federació de Municipis. Aquest matí estàvem, acabàvem de revisar totes les altres fitxes per poder acabar de tancar el que seria el contracte programa. Per tant, això hi ha una certa tranquil·litat.

I és més, avui ja han dit que comunicaríem als ajuntaments les quantitats de diners que tindrien increment pel que fa als SIS, i als EAIA, perquè puguin començar a planificar la seva feina. Estem a mes de febrer i, per tant, han de poder saber de quins recursos més podran disposar d'aquest any 2026. Per tant, és una qüestió, en aquest sentit, que els intentem transmetre la tranquil·litat que estem avançant, que estem treballant i que ja hi ha un increment en aquest sentit per a aquestes qüestions que considerem prioritàries.

Hi ha moltes altres qüestions que fan referència a aspectes vinculats a l'estratègia de la pobresa infantil. És a dir, no és el tema que ens ocupa avui, però sí que és una de les qüestions que ens va ocupar i, per tant, vam recuperar de l'anterior Govern un primer document que s'havia establert o que s'havia fixat, que s'havia redactat per abordar tot el tema de la pobresa infantil i vam aprovar, com bé saben, el maig passat un pla d'acció pel 2025.

El que hem fet és avançar també, tant amb la Comissió Interdepartamental en el treball en aquesta Comissió Interdepartamental com a la Comissió Assessora que, si no m'equivoco, està previst que ara aquest mes de març, a principis de març, no sé si és el dia 4 o el dia 5, els convoquem també en aquesta Comissió Assessora que formen part entitats de poder continuar avançant en aquest sentit. En aquests mesos o en aquest any, des del pla d'acció que s'aprova fins ara, també hem —a proposta també de la Comissió Assessora—, avançat en el que serien els indicadors d'aquesta estratègia de pobresa infantil, de revisar quins són aquests indicadors i de fixar respecte aquelles prioritats que havien marcat algunes de les accions i alguns grups de treball per poder avançar en propostes concretes com podria ser en l'àmbit del lleure.

Deixin-me també que els digui respecte algunes qüestions que es plantejaven respecte al programa concret. Crec que era el Grup de Junts que preguntava per què es va tardar tant des dels setze casos que s'havia acordat, no? (*Se sent un soroll.*) Ens hem quedat sense ulleres. Des dels setze casos que s'havia acordat que posaríem en marxa fins als quatre que finalment van ser. Això era el mes de juliol i jo, de veritat que voldríem respondre'ls-hi, però no els hi podem respondre aquesta qüestió.

Deixin-me també que els digui que, crec que era el PP que preguntava, respecte a què havia motivat que fos Resilis. Nosaltres tampoc hi érem, però en tot cas entenc que la motivació que fos Resilis devia ser que l'entitat va fer una proposta arran de rebre un projecte o tenir la possibilitat de demanar un projecte europeu i devia plantejar —entenc—, la proposta en aquest cas a la direcció general o a la secretaria i a l'ICAA.

VOX no hi és, però en tot cas aquí no es contracta cap empresa. És una entitat que té uns recursos i en tot cas el que fa és buscar un acord amb la institució perquè li faciliti la possibilitat de portar a terme aquest projecte.

Hi ha moltes qüestions que queden aquí sobre el tinter. Jo, si l'Elena o el Pep volen apuntar alguna qüestió més...

Elena Lledós Monsó (directora de l'Institut Català de l'Acolliment i de l'Adopció)

Sí, una mica per donar resposta a diferents intervencions que s'han fet amb relació a les famílies UCAE i a les famílies d'acolliment especialitzat i una mica les diferències... *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció. Remor de veus. Pausa.)* Lo que deia..., gràcies. Les diferències bàsicament, com ja he exposat, la diferència fonamental potser seria aquesta professionalització. La titulació la requerim tant per les UCAE com que es requeria per la prova pilot, però sí que és cert que a la prova pilot a les famílies els va fer una formació molt més exhaustiva que la que es fa a les famílies UCAE, i en aquest sentit el seguiment que feien amb els infants era molt pautat i tenien molt suport també extern. Aquesta seria una diferència clau.

Hi ha també tot el tema de la voluntarietat de les famílies acollidores. Les famílies UCAE són famílies voluntàries, cobren una prestació per la manutenció dels infants, però no hi ha cap contracte com a l'acolliment professionalitzat. I en aquest sentit enllaço, que em sembla que era el Grup del PP, em sembla que preguntava en què es diferenciaria amb aquesta modalitat, que entenem que vol dir amb la cotització a la Seguretat Social.

Clar, en el moment que aquest reial decret entri en vigor i les famílies acollidores especialitzades puguin cotitzar, permetrà que aquestes persones que ara voluntàriament deixen de treballar perquè els perfils dels infants dels UCAE, ja no m'estendré, però les necessitats que tenen són moltes i per tant l'acompanyament és intensiu, aquestes persones podran cotitzar a la Seguretat Social, fet que els beneficiarà en la seva jubilació, que actualment no és així. *(Veus de fons.)* No depèn de nosaltres, està a Madrid, però ens consta que està la tramitació molt avançada, ja havia passat al Consejo de Estado.

I després, pel que fa als indicadors, que també, evidentment, fem un seguiment d'indicadors de l'evolució de les famílies i dels infants, i també s'apunten en terminis d'acolliment. Clar, els terminis d'acolliment, l'acolliment familiar és voluntari, per tant no és matemàtic, no podem dir que un acolliment triga un mes i un acolliment triga un any i per què un mes i per què un any. Es tracta de trobar la família i es tracta que els infants, aquesta família pugui acompanyar els infants i sigui capaç.

Això ho tenim totes les entitats que col·laboren amb nosaltres, que també s'ha preguntat, treballem amb les ICIF, la secretària s'hi ha referit, són diferents entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, que són les que fan aquesta selecció, aquesta formació, aquest acompanyament, i per suposat el seguiment als infants, a les famílies i les visites a domicili, perquè es fan visites a les famílies acollidores i es fan visites a domicili perquè tot l'acolliment funcioni i sigui reeixit i arribi a bon terme.

En principi, hi ha moltes qüestions més, però no sé com anem de temps.

Teresa Llorens i Carbonell (secretària de Cicles de Vida i Ciutadania)

Només puntualitzar, en tot cas, fer projectes pilot per nosaltres sí que té un sentit. Jo crec que les administracions, és igual, les administracions i les empreses suposo, no?, en tot cas, té sentit que es puguin fer projectes pilot. Per això deia jo abans la necessitat i la importància de fixar molt bé quins són els objectius, on volem anar i la planificació del després d'aquesta prova pilot, d'aquest projecte pilot, cap on aniràs i què és el que faràs, perquè sinó, arriba el moment del final de la prova pilot i la prova pilot s'ha acabat, i si no hi ha possibilitat o eines que et permetin la continuïtat, doncs és molt difícil.

Per tant, som partidaris que es puguin fer pilots perquè això ens permet també innovar i ens permet avançar i transformar el propi sistema, però sempre i quan això estigui acotat, quantificat, planificat, fins on hem d'arribar i amb el que podem arribar.

I en tot cas, l'aposta des del departament és clara, en el sentit que així, per això es va desenvolupar una estratègia de desinstitucionalització i, per tant, aquesta voluntat de poder el màxim possible de nens, de nenes que no estiguin en centres i de poder facilitar aquesta cultura de l'acolliment. Som conscients que les dades d'acolliments no són per tirar coets en aquest sentit, estem més o menys igual que estàvem, per tant, nosaltres el que ara estem fent és pensar, repensar, veure aquesta estratègia

de desinstitucionalització, què més hem de sumar, cap on l'hem d'encaminar per poder tenir aquests resultats positius amb la desinstitucionalització.

La presidenta

Molt bé, gràcies a la directora, la secretària i el director per totes aquestes explicacions, als diversos grups per també les seves intervencions.

I donaríem per acabada avui aquí la sessió d'aquesta Comissió d'Infància.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT